

Somogyi karikázó

West-Ungarn

Folge: 4x A, 3x B

A

$\text{♩} = 66 \quad \text{Erster Durchgang Teil A instrumental}$

1. É - va szí - vem É - va, most é - rik a szil - va.
 2. Bár - csak ez a haj - nal so - ká - ig tar - ta - na,
 3. Sze - re - lem, sze - re - lem, át - ko - zott gyö - tré - lem.

C gm C

7

Te - rít - ve az al - ja. Fel - szé - djük haj - nal - ra.
hogy a sze - re - lem - nek vé - ge ne sza - kad - na.
Mért nem ter - met - tél volt min - den fa - le vé - len?

B fm B cm

13 $\text{♩} = 80$

B

4. A-zért jöt-tem i-de ka-ri - káz - ni. Na a ba-bám itt ta - lál-na len - ni.

cm fm G cm A^b B E^b

19

Ke-ze lá-ba ki-ta - lál-na tör - ni, né-kem kell-ne ar-ról szá-mot ad - ni.

Aᵇ B Eᵇ fm cm G cm

25

FINE

Aᵇ B Eᵇ fm cm G cm

Gesang Strophe 5:

31

5. Mit ér an-nak a le-gény-nek é - le-te, ki-nek min-deg na-drág-zseb-ben a ke-ze?

Nem me-ri a lá-nyo-kat me - gö-le - lni, mert azt hi-szi, hogy a fe-ne me-ge - szi.

Gesang Strophe 6:

43

6. Pi-ros al-ma be-le - e-sett a sár - ba, be - le - e-sett a sár - os po - cso - lyá - ba.

Pi-ros al-mát ki-ve-szem és meg-mo-som a ba-bá-mat száz-szor is meg - csó-ko-lom.

aus dem Tanzprogramm von László Sopronyi

nach LP "Ugorjunk A Táncba ... / Hungarian Folk Dances", Qualiton LPX 18007 (ca. 1970)

Éva, szívem Éva,
most érik a szilva.
Terítve az alja,
felszedjük hajnalra.

Bárcsak ez a hajnal,
sokáig tartana,
hogy a szerelemnek
vege ne szakadna.

Szerelem, szerelem,
átkozott gyötrelem.
Mért nem termettél volt
minden falevélen?

Azért jöttem ide karikázni ,
ha a babam itt találna lenni.
Keze-lába ki találna törni,
nékem kellne arról számot adni.

Mit ér annak a legenynek élete,
kinek mindig nadrágzsebben a keze.
Nem meri a lányokat megölélni,
mert azt hiszi hogy a fene megeszi.

Piros alma beleesett a sárba,
beleesett a sáros pocsolyába.
Piros almát kiveszem és megmosom,
a babámat százszor is megcsókolom.

*Eva, mein Herz, Eva,
jetzt reifen die Pflaumen.
Sie fallen schon vom Baum,
bis zum Morgengrauen lesen wir sie auf.*

*Würde dieses Morgengrauen
nur lange andauern,
damit die Liebe
kein Ende nähme.*

*Liebe, Liebe,
verfluchtes Leid,
warum bist du nicht aufgeblüht
auf jedem Blatt des Baumes?*

*Zum Reigen bin ich gekommen,
wollte meinen Liebsten treffen.
Sollte er Arm oder Beine brechen,
müsste ich dafür Rechnung tragen.*

*Was nützt das Leben des Burschen,
dessen Hände in den Hosentaschen stecken?
Er wagt die Mädchen nicht zu umarmen,
meint, ihn würde der Schlag treffen.*

*Roter Apfel, in den Dreck gefallen,
ist in die dreckige Pfütze gefallen.
Roter Apfel, ich hebe ihn auf und wasche ihn.
Meinen Liebsten küsse ich hundertmal.*